

Israelsmissionens Avis

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 6 DECEMBER 2007

DRAB OG HÆRVÆRK
En palæstinensisk bibelmand i Gaza er blevet dræbt, og baptistkirken i Jerusalem er blevet udsat for hærværk. Læs forskellige meninger herom på side 4.

DE UNGE BLEV OPFORDRET TIL AT GÅ...
ud i alverden med evangeliet. Læs om den spændende ungdomsmissionskonference som IU var med til at søsætte på s. 8.

"... af hele mit hjerte ønsker jeg og beder til Gud om, at de må frelses" (Rom 10,1)

Forventningen om Messias

Af Kai Kjær-Hansen,
formand for Israelsmissionen

Jøder fejrer i december måned Hanukka. Til minde om makkabæernes opstand og genindvielsen af templet i Jerusalem i år 164 f. Kr. Kristne fejrer jul til minde om Jesus Messias' fødsel.

Ortodokse jøder venter på Messias' komme. Kristne venter på Kristi genkomst. Selv om begge parter deler forventningens glæde, er den forskellig. Jøders forventning gælder en messias, der (naturligvis) ikke er identisk med Jesus fra Nazaret. Kristne venter – som forfatteren til Hebræerbrevet udtrykker det – den Kristus Jesus, som én gang for alle har båret verdens synd og som "anden gang vil komme til syne, ikke for at bære syndens skyld, men for at frelse dem, som venter på ham" (Hebr 9,28).

Kristne og jøder gør bedst i at anerkende denne forskel – i gensidig respekt over for hinanden. Den gør en forskel for begge parter.

Et livslangt job

Ved sommerens internationale

Den yndigste rose er fundet, / blandt stiveste torne oprundet, / vor Jesus, den dejligste pøde, / blandt syndige mennesker gro'de.

konference om jødemission i Ungarn, trak en af talerne denne jødiske fortælling frem:

"En gammel jødisk anekdote fortæller om en mand, der af sin shtetl (jødisk landsby) var blevet ansat til at sidde ved landsbyens udkant for at kunne varske dem, hvis han skulle se Messias komme. Når man spurgte ham, hvorfor han havde accepteret et arbejde, der var så ensformigt, svarede han uvægerligt: 'Lønnen er ikke noget at råbe hurra for, men det er fast arbejde.'"

Foredragsholderen fortsatte:

"Jødedommen anser det at vente på genløseren for at være et job for hele livet, og jøder har pligt til ikke blot at tro på Messias' komme, men også længes efter hans komme. Men det er ikke nok at vente og længes. Når vi tror på Jesus, er det vores opgave at gøre vægteren arbejdsløs ved at melde, at Messias er her, og at han ikke længere er skjult. Vi kan møde ham nu og vide, at han er hos os. Det kan godt være, at det stadig er en livsvarig opgave (medmindre han kommer tilbage først), men opgaven har skiftet karakter, så det ikke længere drejer sig om at være vægter, men budbringer af de gode nyheder. Vi må ændre jobbeskrivelsen; gør vi ikke det, vil der ske det, at vi holder Messias skjult fra sit folk."

At leve og virke

Jeg husker, hvordan jeg som gymnasiast skulle forklare, hvordan det var som kristen at leve i forventningen om Jesu genkomst. Jeg brugte billedet, at det var som at sidde i et venteværelse og vente på, at toget skulle afgå. Det billede skulle jeg aldrig have brugt. Af provsten, i hvis hjem bibelkredsen fandt sted, fik jeg læst og påskrevet for dette billede. Og han havde ret.

Copyright:
SweetChild Software

Som Israelsmission har vi ikke problemer med at ønske jøder glædelig Hanukka, men julegaven – evangeliet – vil vi ikke beholde for os selv.

Nej, at leve i forventningen om Kristi genkomst er ikke som at sidde passivt i et venteværelse. Det er heller ikke hver dag at gå ud til stranden og spejde op i skyerne for at se om han – nu – kommer.

Det er med sit liv og sine ord at gøre Kristus kendt.

Det er at elske Gud af hele sit hjerte, sjæl og styrke.

Det er at elske sin næste som sig selv.

Og for os i Israelsmissionen er det – også – at gøre Kristus kendt for jøder.

Herolde for den nye pagt

I en ny bog, som omtales på side 6, sættes Israelsmissionens fortid under lup. Langt fra alt er rar læsning. Der findes bl.a. eksempler

på generaliseringer af jøder, som er trykt i Israelsmissionens skrifter i fortiden – og som ikke skal forsvares.

Når det er sagt, anerkender vi i Israelsmissionen ikke, at det er udtryk for antijudaisme eller antisemitisme at dele evangeliet med jøder.

I forventning om Kristi andet komme vil vi fortsætte med at være herolde for den nye pagt, som efter vores overbevisning har noget at gøre med, at Abrahams, Isaks og Jakobs Gud har åbenbaret sig i Jesus og fortsat gælder det jødiske folk.

Tak til gode venner af Israelsmissionen for støtte til at sige dette klart.

God adventstid – i Jesu navn!

JULEGAVE TIL ISRAELSMISSIONEN

Brug girokortet...

Jul er gavetid. Det er missionselskaberne – også Israelsmissionen – glade for.

En stor del af årets budget kommer netop ind i december måned. Vi håber også i år, at venner af Israelsmissionen vil betænke os med en gave.

Vi har brug for den.

Tak for en god julegave!

En – to – mange

Af Bodil F. Skjøtt,
generalsekretær

For kort tid siden fik jeg en rapport fra det arbejde, som Israelsmissionen er med i ud fra Immanuel Kirken i Jaffo. Her kan jeg se, hvor mange der har været til gudstjenesterne, bibelkredsen og kirkekoncerterne i de seks måneder, rapporten dækker. Jeg kan også læse, hvor mange der er blevet døbt i samme periode.

Der har været to – hele to – dåb; i begge tilfælde jøder, der er født og opvokset i Israel. Den ene er 39 år; den anden 25. En tredje havde en periode gået til dåbsforberedelse, men sprang så alligevel fra.

Uden at kende de to personligt glæder jeg mig rigtigt meget. Efterfølgende har de begge involveret sig i menighedens arbejde, og det er ekstra glædeligt. Men alene det, at to nye er blevet døbt, gør mig glad. Det er da mange! Og dertil kan så lægges de andre, som måske er kommet til tro og er blevet døbt i andre af de messianske menigheder i Israel i samme periode. Hvem ved, måske er der i virkeligheden 25-30 jøder i Israel, som er kommet til tro på Jesus som deres Messias og er blevet døbt i denne periode.

Soldater bliver troende jøder

For kort tid siden læste jeg imidlertid også en anden rapport. Den var fra den israelske avis Ha'aretz. Den handlede om

kristnes konvertering til jødedommen i Israel i løbet af de sidste 12 måneder. I sammenligning med tallene fra denne rapport ser de to, som var blevet døbt i Immanuel Kirken, eller de 25-30, som jeg gætter mig til, ikke ud af meget. Af rapporten i avisen Ha'aretz fremgår det nemlig, at omkring 2.000 israelere er konverteret til jødedommen det sidste år. Halvdelen af dem er gået over til jødedommen via det program, som den israelske hær administrerer. Der er omkring 6.000 soldater i den israelske hær, som ikke er jøder, og de udgør en særlig målgruppe for det arbejde, som immigrationsministeriet i samarbejde med Jewish Agency gør for at få ikke-jødiske soldater til at konvertere. De fleste af dem kommer fra rus-

2.000 israelere er konverteret til jødedommen det sidste år. Halvdelen af dem er soldater, der er gået over til jødedommen via det program, som den israelske hær administrerer.

ske immigrantfamilier.

Stiller jeg de to tal, 2.000 og 2, op over for hinanden, har Israelsmission tabt – stort. Det vil jeg huske, næste gang nogen siger, at mission til det jødiske folk er en fare for det jødiske folks fortsatte eksistens. Og så vil jeg sige, at de to, som blev døbt i Immanuel Kirken, ikke er tabt for det jødiske folk. De er stadigvæk jøder – Jesus-troende jøder.

Og så vil jeg fastholde for mig

selv – og andre – at når vi taler om jødemission, er "to" mange og grund til stor glæde. Vi har aldrig været forvænt med store tal. I øvrigt gælder det stadigvæk i jødemission og al anden mission, at der bliver "større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse."

Andagt

Af Jan Mortensen,
Immanuel Kirken,
Jaffo

Skæve motiver eller sand tro

En dag blev jeg ringet op af en israeler, som ønskede at blive døbt. Han gjorde det klart fra starten af, at hans hovedmotiv var, at han ikke ønskede at være jøde mere. Der skulle stå "kristen" i hans pas!

Han var nok forberedt på, at jeg ikke umiddelbart ville være helt tilfreds med den begrundelse som udgangspunkt for dåb: "Men min tro ligger tættest på kristendommen," bedyrede han. Vi satte hinanden stævne efter sabbatsgudstjenesten, hvor han stadig ivrede: "whatever it takes..." – indtil han blev forklaret, at kategorien med angivelse af "religion" slet ikke ville komme med i de nye pas. Så mente han ikke, det var nødvendigt med dåb alligevel!

Det er ikke første gang, vi møder denne variation, når jøder henvender sig om dåb. De skæve motiver kommer ikke altid så direkte til udtryk. Men de færreste kommer med en ren og klar

tro på Jesus som frelser. Nogle kom, fordi de tænkte, at kirken måske kunne vie dem; andre fordi de følte sig tiltrukket af fællesskabet; nogle fordi de følte, at mesterhealeren Jesus har en "stærkere kraft" end andre; nogle kom fordi der ikke var andre, der ville lytte eller hjælpe; andre håbede at finde en karriere; nogle hang ved, fordi de følte sig tiltrukket af musikken eller måske en af volontørerne, osv.

Nu vil nogle så sige, at vi åbenbart tiltrækker de forkerte folk, og bør være meget forsigtige. Det bør vi også! Men, når det er sagt: Er det ikke sådan, det altid har været? Hvem kommer egentlig til Jesus med ren tro og rette motiver? På Jesu

Uanset hvad motivet er, tager vi i Immanuel Kirken imod alle der kommer, skriver Jan Mortensen.

tid kom mange for at få helbredelse, snarere end tilgivelse for deres synder. Disciplene selv blev pinligt nok afsløret i manglende tro og falske motiver indtil flere gange. For alle disse var den sande tro på Kristus bestemt

ikke noget, de selv mødte frem med. Det var noget, der voksede frem i mødet med ham! De kom alle med deres forventninger om religiøs vinding, healing og ære – men fik noget langt større og bedre. Eller ... forlod ham igen – indignerede, skuffede, vrede.

Derfor tager vi da også imod alle, der kommer. Uanset motiver. Vi tager deres udgangspunkt alvorligt – men, først og fremmest: vi konfronterer dem med

evangeliet. Evangeliet selv afslører jo vort bundløse behov for frelse fra syndens skæve motiver, men også håbet om et helt nyt liv i tro og tillid til ham.

Og – nåh ja, så kunne vi vel også stoppe op og overveje, hvordan det er med os selv – og vore motiver for at søge kirke og kristendom. Hvor rene er de egentlig? Hvor er det godt, at Jesus netop kom for at nå os – os med de forkerte motiver!

Israelsmissionens økonomi

Budget: 1.900.000 kroner. Per 1. november er indkommet 1.163.600 kroner, hvilket svarer til 62%.

Kan du gætte, hvad der sker på billedet?

Hjælp os med at gøre puslespillet færdigt - inden jul!

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk

Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk

Sognepræst
Flemming Markussen
Tlf. 9831 5226
@: flemming@israel.dk

Cand.mag.
Hanne Skjølstруп Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk

Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Erik Nikolajsen
Tlf. 9712 0417
@: erni@km.dk

Sognepræst
Ólafur Felix Ólafsson
Tlf. 4792 3055
@: olafsson@israel.dk

Udsendinge

Jaffo
Jan og Vicka Mortensen,
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: mortensen@israel.dk

MICHAEL RYDELNIK ER PROFESSOR VED MOODY BIBLE INSTITUTE I CHICAGO OG JESUS-TROENDE JØDE. DA HAN KOM TIL TRO PÅ JESUS, BETRAGTEDE HANS FAR HAM SOM DØD.

Gud har omsorg for sit folk

I 1996 blev jeg ringet op af min kusine, der fortalte mig, at min far lige var død. Han var ortodoks jøde og en af dem, der havde overlevet holocaust. Da jeg kom til tro på Jesus, havde han afskåret enhver forbindelse til mig. Han flyttede til Israel og ville ikke have noget med mig at gøre.

Da han døde, gav min tante, den eneste tilbageværende af hans søskende, hele familien besked om ikke at informere mig om min fars bortgang. Jeg er taknemmelig for, at en af mine israelske kusiner ignorerede dette hans sidste smertelige ønske og kontaktede mig.

"Min far havde brevvekslet med en ikke-jødisk kvinde om Jesus"

I tiden 1972 til 1996 gjorde jeg gentagne forsøg på at komme i kontakt med min far – ikke for at fortælle ham om min tro, men blot for at genoprette vort forhold.

Det lykkedes mig at mødes med ham tre gange, i 1978, i 1981 og sidste gang i 1992. Det sidste møde varede kun 10 minutter, for den kvinde, han havde giftet sig med i 1977, overfursede mig og smed mig ud af deres hjem, da hun blev klar over, hvem jeg var. Nogle år senere, da min kusine ringede til mig for at fortælle mig enkelthederne om min fars død, bemærkede hun, at min far – så sent som dagen før sin død – havde gentaget, at jeg ikke længere var hans søn, og han ikke ønskede mig underrettet om hans forestående død.

Efter min fars død fortalte en af mine venner, som er gift med en pastor i Memphis, at hun i lang tid havde bedt om, at min far måtte blive frelst, og at hun gennem de forløbne tolv år havde korresponderet med ham i Israel, idet hun havde betalt en person for at oversætte hendes breve til jiddisch. Hun havde regelmæssigt sendt ham jiddische bøger og traktater og flere gange Det Nye Testamente på jiddisch. Hun

havde aldrig sagt noget til mig, fordi hun havde været bange for, at jeg ikke ville synes om det. Men jeg var forbløffet – tænk at min far havde brevvekslet med en ikke-jødisk kvinde om Jesus! Her troede jeg, at min far aldrig havde hørt om Jesus, og så opdagede jeg, at han havde hørt langt mere, end jeg nogen sinde havde drømt om. Gud havde ikke ladet ham være uden et vidne.

"Engang var det min søn, men for mig er han død."

Da min kusine ringede for at underrette mig om min fars død, og vi skulle lige til at afslutte samtalen, kom hun i tanke om en sidste ting, hun ville fortælle mig. Dagen før min far døde, var der kommet en dame fra USA ind på min fars hospitalsstue for at besøge sin egen far, der lå i sengen ved siden af. Da hun fik øje på min fars navn på tavlen over hans seng, vendte hun sig mod ham og spurgte, om han var i familie med professor Michael Rydelnik i Chicago. Han svarede:

"Engang var det min søn, men for mig er han død."

Jeg ved ikke hvem denne kvinde er. Hun har ikke gjort forsøg på at sætte sig i forbindelse med mig. Men ifølge min kusine blev min tante vred over, at hun kom til min fars dødsleje og talte med ham om Jesus.

Hun fortalte ham, at han var Messias, som var soning for hans synd. Så vidt jeg ved, afviste min far hendes budskab og døde næste dag af nyresvigt. Men jeg kan se Guds nåde og barmhjertighed. Lige til det sidste sendte Gud sine ambassadører til min far – i skikkelse af en præstekone fra sydstaterne og en ukendt ameri-

kansk Jesus-troende jøde.

Det er grunden til, at jeg har tillid til Gud, når det gælder jødernes frelse. Han har mere omsorg for sit udvalgte folk, end jeg har, og han gør mere, end jeg nogen sinde har drømt om, for at nå dem.

Årsmøde og valg 2008

Israelsmissionens årsmøde finder sted i Esbjerg lørdag den 28. marts 2008. I forbindelse med årsmødet skal der foretages valg til landsstyret.

Sognepræst Peter Jacobsen, Fredericia, er på valg og er villig til at modtage genvalg.

Sognepræst Ólafur Felix Ólafsson, Melby, er også på valg, men modtager ikke genvalg.

Forslag til kandidater skal sendes til Israelsmissionens sekretariat, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld, og være modtaget senest den 12. januar 2008 samt være ledsaget af den foreslåede kandidats skriftlige tilsagn om at lade sig opstille.

Forslag kan stilles af Israelsmissionskredse eller 10 medlemmer af Den Danske Israelsmission.

Kai Kjær-Hansen

Peter Jacobsen

Ólafur F. Ólafsson

God advent og glædelig jul

Israelsmissionens medarbejdere i Israel ønsker avisens læsere en god advent og glædelig jul.

Tak for medleven og forbøn!

Jan og Vicka Mortensen

Hans Ole Bækgaard

- Jerusalem

Louise V. Thomsen

- Jerusalem

Andreas Lind Pedersen

- Jerusalem

Ikon-kort

Kirsten Stoffregens Pedersens ikon-kort kan også bruges som julekort.

Et sæt med 8 dobbeltkort med kværfiler samt to enkeltkort koster kr. 100.

Bestilling:

Israelsmissionens sekretariat, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld. Tlf. 7356 1278 E-mail: kontor@israel.dk

Avisen

Jerusalem
Hans-Ole Bækgaard
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. + 972 2 5324 254
@: olsen@israel.dk

Kirkevolontør i Jerusalem
Andreas Lind Pedersen
@: andreas@israel.dk

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt

Kai Kjær-Hansen
(ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk

Flytning m.v.
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor-efter Israelsmissionens Avis automatisk

bliver sendt til den nye adresse i Danmark.
Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionens sekretariat.
Ved uregelmæssig levering samt afbestilling kontakt sekretariat.

Layout: www.betteridea.dk, Vejle
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s 7830 Vinderup

ET DRAB PÅ EN PALÆSTINENSISK
BIBELMAND OG VANDALISERING
AF BAPTISTKIRKEN I JERUSALEM

Trods vinterstorm og død

Af Hans-Ole
Bækgaard,
dansk præst i
Jerusalem

"HAN LOVER MIG EN EVIG VÅR,
TRODS VINTERSTORM OG
DØD;
THI LIVET FREM AF GRAVEN
GÅR,
SOM KRISTUS GENNEMBRØD."

Sådan skriver C.J. Boye i sin kendte efterårssalme "Dybt hælder året i sin gang". I Jerusalem har vi hørt om de danske forhold, at sneen er faldet allerede i november. Vinteren har sat ind. Men Boye vil pege på noget mere end blot naturens gang.

Det kan koste ... selv livet

At være kristen forbinder vi ikke så tit med hårde forfølgelser eller endda at måtte lade livet for evangeliet. Vi kan opleve at have det godt i Danmark på denne front.

For Rami Ayyad blev døden virkelighed den 6. oktober. Han var en 30-årig kristen palæsti-

nenser, leder af bibelbutikken i Gaza by og havde tidligere modtaget trusler. Dels om at han skulle lukke butikken, dels stoppe sin kristne aktivitet og ikke mindst konvertere til Islam.

Men hans liv var Kristus. Om lørdagen blev han kidnappet, og søndag morgen fandt man hans mishandlede krop nær ved det islamiske universitet. Ingen ved præcist, hvem gerningsmændene var. Aviser har forsøgt at fremstille det som et tilfældigt røveri med vold. Men trusselsbreve og andre ting, der er gået forud, fortæller noget helt andet.

Tilbage står nu en ung, gravid enke, Pauline, og to børn, George på 2 år, Wisam på 9 måneder.

Åndelig kamp

Den 23. oktober kl. 22.45 blev en brand i det indre Jerusalem opdaget. Jødiske naboer havde set ild i kirken "Baptist House" på Narkis Street. En påsat brand, der var startet tre steder i bygningen. Heldigvis skete der kun materiel skade i et mindre omfang denne gang – modsat i 1982, hvor en tidligere kirke på grunden brændte helt ned. Også påsat. Dengang var det ortodokse anti-missionsfolk (Yad L'Achim), som

stod bag, og siden har de truet flere gange, siger kirkeledere; senere har kirkens boghandel været udsat for brandbomber.

Bygningen rummer ugentlig flere menigheder: en engelsk-talende international menighed, især af lokale kristne, en russisk messiansk menighed, en hebraisk-talende messiansk menighed (El Ro'i) og en engelsk-talende amerikansk baptistmenighed.

Præsten i El Ro'i menigheden, Ofer Amitai, siger: "Indtil nu er ingen blevet sigtet for forbrydelsen." Han kalder ildspåsættelsen for "åndelig terrorisme". "Ligesom ingen terrorisme i verden kan stoppe Israels genoprettelse, således kan ingen 'åndelig terrorisme' stoppe Gud i at udgyde sin velsignelse og Helligånd over hans legeme her."

Chuck Kopp, præst for den internationale menighed, har sagt: "Heldigvis har vi mange flere venner end fjender, og de opmuntrer os til at fortsætte, og det vil vi gøre. Vi glæder os over at se evangeliets fremgang på trods af enhver form for tragedie."

Flere jøder i området har vist deres venlighed, bl.a. tilbød

en rabbi fra en reform-jødisk menighed, at man kunne bruge

Tilsodede stole efter ildspåsættelsen i baptistkirken.

deres synagoge til gudstjenester.

Kamp med håb for øje

Ingen har lovet, at livet som kristen skulle være let. Ingen har lovet, at det skulle være omkostningsfrit at stå i missions tjeneste, hverken i Mellemøsten eller i Skandinavien. Ingen – og særligt ikke Jesus. At være tro mod sandheden om ham, at fastholde hans lære og praksis, at være et frimodigt og tydeligt vidnesbyrd om ham i ens hverdag kan koste kamp og prøvelser.

Derfor er det vigtigt at hvile i, at vi må leve kristenlivet med bønnens fortegn og evigheds-håbet for øje.

Gud blev selv menneske og trådte ind i vor verden for at gøre denne virkelighed kendt og levende for os.

Er det smadrede vindue "blot" udtryk for hærværk, eller er det "åndelig terrorisme"?

Ildspåsættelse og drab – set med en kristen palæstinensers øjne

Et par uger efter at der var sat ild på baptistkirken i Jerusalem, havde Israelsmissionen besøg af Shadia Kupti. Shadia er fra Nazareth, men bor i Jerusalem, og baptistkirken på Narkis Street er "hendes" kirke, hvor hun går til gudstjeneste.

"Da jeg hørte om branden, blev jeg både vred og skræmt", fortæller hun. "Tænk at nogen ville ødelægge det sted, hvor jeg går til gudstjeneste og søger min tilflugt. Er det nu heller ikke et sikkert sted længere. Men da jeg så, hvad der var sket – eller hvor lidt der var sket – blev jeg mere rolig. Jeg lagde mærke til, at alle biberne stadig stod på hylderne, og korset hang på væggen. Det

lignede mere vandalisme end religiøs forfølgelse. Så længe politiet stadigvæk undersøger sagen, skal vi ikke kalde det "forfølgelse" og udråbe nogen til at være religiøse fanatikere. Den slags retorik skaber bare had, og det har vi nok af i forvejen," konkluderer Shadia og glæder sig over de mange medlemmer af menigheden, der kom for at hjælpe med at gøre rent efter branden. "Hvad hensigten end var, så førte branden også til et projekt, som bandt os sammen, og flere kom til gudstjenesten den følgende lørdag."

Drabet på Rami

Helt så afslappet har Shadia det ikke med den episode, der måneden forinden førte til drabet på Rami i Gaza. Som én der er vokset op i Nazaret med muslim-

ske naboer og muslimske klasseklammerater er det svært for Shadia – som er kristen palæstinensisk araber med israelsk statsborgerskab – at tænke på muslimer som fjender. Hendes bedste veninde i skolen var muslim, og hun husker det som noget godt at komme på besøg ikke mindst, når Ramadanen var forbi, og fasten skulle brydes. "Jeg har under min opvækst i Israel/Palæstina oplevet diskrimination, men det har været, fordi jeg er araber, og ikke fordi jeg er kristen. Da jeg begyndte at læse på det hebraiske universitet, fik jeg anvist værelse sammen med tre muslimske piger, for vi var jo alle arabere. Selv om jeg var kristen og også israelsk statsborger, var der ingen tvivl om, hvilken kategori jeg kom i."

"Jeg har altid vidst, at der var

mennesker, som blev forfulgt for deres tro. Men det var de andre, og det var langt væk fra mig. Selv om det med Rami skete i Gaza, er det ikke langt væk, og jeg har svært ved at forstå, hvordan det er kommet dertil. Jeg tror, det er vigtigt dels at holde fast i, at dette ikke er forfølgelse fra myndighedernes side. Men desværre har myndighederne i Gaza mistet kontrollen. Dernæst er det vigtigt, at vi som kristne – og her mener jeg kristne overalt i verden – protesterer mod det, som er sket, så de, der har gjort det, ikke skal tro, de kan gøre det igen.

Rami havde oplevet trusler mod sit liv. Men han valgte at blive og ikke lade sig skræmme bort. Det kunne jeg ikke have gjort. Men jeg hører også til

Shadia Kupti har været på møderejse i Danmark og fortalt om Musalaha – forsoningsarbejdet mellem jøder og palæstinensere.

dem, der har valgt ikke at gå med et kors på gaden i Jerusalem. Nogle jøder forarges, når de ser et kors. Jeg er ikke ude på at forarge eller blive spyttet på. Nogen synes måske, jeg er fej, men det er nu mit valg, siger Shadia, der til daglig er leder af Musalahas børne- og ungdomsarbejde.

bfs

Mission blandt de "glemte jøder" i Ruslands østligste egne

EVANGELIET FORKYNDES FOR JØDER OVERALT I VERDEN – OGSÅ I DET FJERNTLIGGENDE BIROBIDZHAN I RUSLAND. LAWRENCE HIRSCH, GENERALSEKRETÆR FOR MISSIONSSELSKABET CELEBRATE MESSIAH I AUSTRALIEN, FORTÆLLER OM ARBEJDET BLANDT DE SÅKALDTE "GLEMTE JØDER".

Af Lawrence Hirsch

En lille synagoge omkring 8000 km øst for Moskva sidder en gruppe fattige jøder omkring et langt bord og fejrer sabbatsmåltidet. Hvem ville have troet, at der fandtes en jødisk menighed i denne by, Birobidzhan, i Sibirien ved grænsen til Kina og Mongoliet.

Dette område, som kaldes den jødiske autonome region, blev skabt af Josef Stalin i april 1928 og har fra 1930'erne været beboet af jøder fra Hviderusland og Ukraine. Det var Stalins version af Zion – et hjemland for jøderne. Med kommunismens fald i begyndelsen af 1990'erne begyndte mange jøder at forlade regionen for at immigrere til Israel.

Men i dag, mere end femten år siden folk begyndte at rejse til Israel, har mange besluttet at blive boende i denne fjerne egn af Rusland på grund af den usikre situation i Mellemøsten. I dag er den samlede jødiske befolkning i byerne Vladivostok, Khabarovsk og Birobidzhan ca. 70.000.

Jøderne i Birobidzhan kom oprindeligt som frie mennesker, men flere hundred tusind jøder blev sendt til Gulag-lejrene (arbejds- og fangelejre) omkring Magadan og i andre afsidesliggende områder i regionen (vi har hørt, at sytten millioner skulle

være døde i Stalins Gulag-lejre – heraf tre millioner jøder; men vi har ikke været i stand til at få disse tal bekræftet.) Vort ønske er at nå disse glemte jøder med evangeliet om Messias.

Evangelisering påbegyndt i 2004

I september 2004 sendte Celebrate Messiah et missionsteam til det østlige Rusland i en bestræbelse på at nå disse glemte jøder. Missionen begyndte i Vladivostok, fortsatte til Khabarovsk og kom til sidst til Birobidzhan. Under dette første besøg fik vi kontakt med nogle personer, der skulle blive centrale for det fremtidige messianske arbejde i regionen, ligesom vi fik kontakt med fremtrædende mennesker i det jødiske samfund.

En af de nøglepersoner, vi mødte i Vladivostok, var en ung præst ved navn Alexey. Alexey er blevet brugt af Gud til at oprette tres menigheder i hele Primorye-regionen. Han er meget ivrig

efter at få jøder i tale i de landsbyer, hvor de nye menigheder ligger. Celebrate Messiah arbejder sammen med Alexey og uddanner de unge forkyndere til evangelisering blandt jøderne.

I dag støtter vi ægteparret Andre and Valeria, der er messianske missionærer i Birobidzhan. De har åbnet deres hjem for bibelstudier, de besøger jøder i deres eget hjem i hele regionen og står for et regelmæssigt messiansk evangeliseringsarbejde lørdag formiddag.

Evangelisering i 2006

I oktober 2006 havde min hustru Louise og jeg sammen med to jødekristerne medarbejdere i Melbourne, Rita Ivenskis og Victor Bassine, mulighed for igen at rejse til regionen. I samarbejde med Valeria og Andre og den lokale menighed i Vladivostok, Birobidzhan og Magadan havde vi det privilegium at lede atten mennesker til Herren – heraf fjorten jøder.

Vi blev fuldstændig overvældet af fattigdommen og de svære forhold hos de mennesker, vi mødte i Vladivostok, Birobidzhan og Magadan. Og dog var disse troende mennesker åndeligt rige, og det var en velsignelse at møde dem.

Frelse i Birobidzhan

Vi rejste derefter til Birobidzhan, hvor vi mødte mange jøder, der var blevet ført til tro på Herren af vore missionærer Valeria and Andre inden for de to år, der var gået siden vort arbejde i denne region begyndte. Blandt disse nye troende var der også et ældre jødisk par, der sammen med deres forældre var blevet sendt til Birobidzhan af Stalin i 1930'erne.

I løbet af de sidste to år har vi opbygget et godt forhold til en rabbiner i Birobidzhan, ved navn rabbi Dov. Det var en ganske særlig oplevelse, da vort team blev inviteret til rabbinerens hjem, og jeg fik mulighed for at lede et bibelstudium ud fra Det Nye Testamente. Jeg valgte at fokusere på en anden rabbiner, der omtales i evangelierne, og som troede på Jesus – rabbi Nikodemus. Det var en meget bevægende oplevelse.

Overraskelser i Magadan

Vort ophold i Magadan var meget usædvanligt. Det var en helt speciel oplevelse af lede en konference i en meget levende menighed, der ledes af en messiansk jøde og hans familie – pastor Nicolai. Gudstjenesterne

Birobidzhans regionsymbol

i denne kirke var dynamisk messiansk lovsang på russisk og hebraisk. Dansegruppen, der blandede russisk og jødisk dans, var fænomenal. Denne menighed er også meget ivrig efter at arbejde sammen med os for at nå de jøder, der stadig er spredt ud over regionen.

Det mistede får

Men højdepunktet for vor tid i Magadan – og måske hele rejsen – var samværet i det jødiske menighedshus. Gud gjorde det muligt for os at deltage i en sabbatsmiddag med ca. tredve medlemmer af den jødiske menighed i Magadan. I aftenens løb fik jeg anledning til at fortælle om, hvem vi var, og hvorfor vi var kommet til Magadan, og Rita aflagde sit personlige vidnesbyrd om, hvordan hun var kommet til tro på Jesus.

Bagefter var en af de tilstedeværende jødiske damer tydeligvis bevæget over, hvad hun havde hørt. Louise fortalte hende lignelsen om det mistede får og sagde, at vi var kommet til Magadan for at finde "de glemte jøder" i det fjerne Rusland. Damen løftede sin pegefingert og sagde med stærk overbevisning i stemmen: "Jeg er det mistede får, jeg er jøde, og jeg ønsker at modtage Jesus som min Messias." Med tårerne løbende ned ad ansigtet bad hun sammen med os dér på stedet i det jødiske menighedshus om at måtte modtage Messias. Hvilket øjeblik! Hvis vi havde begivet os ud på denne rejse blot for dette ene mistede fårs skyld, ville det have været det værd.

Bibelstudie sammen med rabbiner i Birobidzhan; tv. Lawrence Hirsch.

Israelsmission, antijudaisme og antisemitisme

Af Kai Kjær-Hansen

Professor Martin Schwarz Lausten har afsluttet sin undersøgelse af forholdet mellem kristne og jøder i Danmark fra middelalderen til 1948. Sjette og sidste bind hedder *Jødesympati og jødehad i folkekirken*. Dette bind må være obligatorisk læsning for os i Den Danske Israelsmission.

Israelsmissionen inddrages naturligvis ofte i undersøgelsen. Der er megen kritik, men ros findes også. Der er fremlagt et materiale, som vi i Israelsmissionen hen ad vejen må tage (selv)kritisk stilling til og givetvis på en del punkter også distancere os fra.

Israelsmissionen har som et af sine formål "at modvirke og bekæmpe antisemitisme under enhver form". Jeg hævder ikke, at man i fortiden har gjort det godt nok eller gør nok i dag. Men i bogen dokumenteres det, at Israelsmissionens folk i utallige artikler har advaret mod og bekæmpet antisemitisme.

Antijødisk retorik

Men dette redder ikke ifølge Schwarz Lausten Israelsmissionen. Også efter Holocaust fortsatte Israelsmissionen "den antijødiske teologi og retorik", skriver han. Israelsmissionen vedblev med at sige, at evangeliet skal forkyndes for jøder.

Og ja, det gjorde Israelsmissionen efter Holocaust. Og det gør vi i dag! Men vi mener ikke, at begrebet "antijudaisme" er dækkende for en sådan holdning. I givet fald må man også erklære de første Jesus-troende jøder for antijødiske, når de erklærede, at der kun er frelse i Jesu navn. Noget sådant er både teologisk og terminologisk kritisabelt.

Jeg finder det desuden metodisk uheldigt, at det i en historisk undersøgelse kun er den kristne part, som citeres med lange citater, og at forfatteren ikke har inddraget citater fra den jødiske verden, når fx emner som zionisme og Holocaust behandles. Også i jødiske kilder findes barske ord – af jøder mod medjøder – som må frem i lyset for at forstå fortiden. Jeg imødeser, at jeg blot ved at rejse denne indvending

Bind 5 og 6 i Martin Schwarz Laustens serie om folkekirken og jøderne er netop udkomne på forlaget Anis.

Hvert bind koster kr. 395,-.

Israelsmissionen hører også gerne fra den anden part - som her ved årsmødet 2007, hvor Peter Jacobsen giver ordet til et dansk-jødisk par fra Fredericia.

vil blive anklaget for at nedtone kirkens skyld, når det gælder dens antisemitisme. Hvilket jeg absolut ikke er ude på!

Ved lanceringen af bogen gengiver Kristeligt Dagblad (30.10.07) på forsiden et citat af Inge Hofman-Bang, mangeårig redaktør af Israelsmissionens blad, hvorefter der siges: "– Hvis man koger det helt ind til benet, så siger hun faktisk, at Gud står bag udryddelsen af jøderne, siger Schwarz Lausten."

Det lyder forfærdeligt. Jeg har ikke løsningen på de spørgsmål, som Holocaust rejser om jøders og kristnes billede af Gud. Men jeg kan læse mig til, at tidligere tiders rabbinere har forstået ødelæggelsen af templet i Jerusalem i år 70 e. Kr. som udtryk for Guds straf over Israels synd, og at dele af den ortodokse jødedom ikke har opgivet tanken om, at Israels Gud, der er kærlighed, kan reagere med vrede og dom, og at dette aspekt også ind-

drages af nogle ortodokse jøder, når man beskæftiger sig med Holocaust. Dette spændingsfelt fravælger Schwarz Lausten desværre.

For egen del vil jeg fortsætte kampen mod antisemitisme. Jeg vil også have frihed til at udtale mig kritisk imod, hvad der tidligere måtte være sagt og skrevet af Israelsmissionens folk. Og jeg vil fortsætte med over for kristne at fremholde kirkens synd over for det jødiske folk op gennem tiderne. Men jeg vil også fortsætte med at dele evangeliet med jøder.

Hvis man "koger det helt ind til benet", mener jeg, at det er antijudaisme, hvis ikke ligefrem antisemitisme, at forholde jøderne evangeliet.

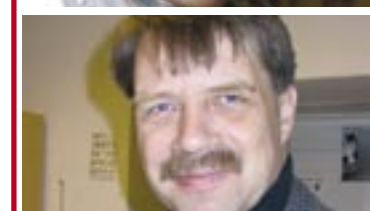
Vi er alle under Guds dom, og alle tilbydes nåden i Jesus. Som den gode jødiske bog, der kaldes Det Nye Testamente, så klart siger.

Annoncer

imt
Indre Missions Tidende

- tæt på livet

Kristent ugeblad
Prøv det gratis
www.imt.dk - 82 27 13 35

M Ø D E R
Bestil et møde med en engageret taler, aktiv i Israelsmissionen.

For mødeprogram: se dagspressen, kirkeblade eller på Israelsmissionens hjemmeside - www.israel.dk

2008

Se rejseoversigt på www.felixrejser.dk

Bestil nyt katalog Udkommer 10. januar

FELIX

75 92 20 22
fxr@felixrejser.dk

Rejser med oplevelser og mening

ISRAEL
Klassiske rundrejser

10. - 18. april 2008	Kr. 11.450,-
Rejseleder: Ida og Knud Jeppesen	
31. maj - 7. juni 2008	Kr. 9.985,-
Rejseleder: Bodil Skjøtt	
5. - 12. juli 2008	Kr. 9.750,-
Rejseleder: Thomas Næser	

Israel/Jordan m. rejseleder Jens Arne Skjøtt
19. - 28. September 2008

UNITAS
Rejser til hele verden...
TEL 87 231 240 • www.unitasrejser.dk

Læs mere på www.unitasrejser.dk

Selskab for Bibelsk Arkæologi

- * For dig, der vil vide mere om Bibelens samtid og verden
- * For dig, der ønsker at vide, hvordan arkæologien underbygger Bibelens troværdighed
- * For dig, der elsker at læse om Israel og dets nabolande.

Bliv medlem af SBA for kr. 140,- om året - og modtag bladet TEL 4 gange om året.
Kontakt Vagn Juhl Jensen, tlf. 75 12 9021
www.sba-dk.dk - adm@sba-dk.dk

DET ER IKKE MÆRKE- LIGT, AT VAND SPILLER EN STOR ROLLE I MANGE AF BIBELENS FORTÆLLINGER. VAND SOM BILLEDE PÅ LIV, FORNYELSE OG HÅB. JESUS, SOM DET LEVENDE VAND.

Vidunderligt vand!

Af Andreas Lind Pedersen, kirkevolontør i Jerusalem

jeg så ofte har benyttede mig af, når skyerne trak sig sammen over hovedet på mig i hjemlandet, var denne oplevelse i Jerusalem forbundet med en stille glæde. Ikke mærkeligt, at vand spiller en stor rolle i mange af Bibelens fortællinger. Vand som billede på liv, fornyelse og håb. Jesus, som det levende vand.

Vand og Sukkot

Vand spiller også en stor rolle i en netop overstået jødisk fest – nemlig Sukkot eller Løvhyttefest. Inden Sukkot-ugen begynder, ser man små hytter skyde op alle mulige og umulige steder: på altaner, i haver, foran butikker og mange andre steder. Sukkot-

Forleden begyndte det pludselig at blinke hen over bjergene. Klare hvide blink, som når de mange turister affyrer den ene salve efter den anden med deres kameraer, så tankerne ledes i retningen af en ny Blitzkrieg.

Men det var godt nok hverken Blitzkrieg eller turister, jeg først

En af de mange festlige løvhytte-telte, der skyder op i Israel under Løvhyttefesten.

tænkte på, da jeg opdagede de første blink. Egentlig var min umiddelbare indskydelse, at det nok igen var araberne, der fejrede et eller andet – måske bryllup eller fødselsdag og i den forbindelse affyrede noget fyrværkeri. Ja, faktisk gik der et par sekunder før tiøren faldt. "Torden, lyn og regn!"

Stille glæde

Vi skriver sidste del af oktober, og jeg har nu været i Jerusalem i godt 2½ måned – uden én dråbe regn. Ikke det der ligner. Før min ankomst havde det vist heller ikke regnet i yderligere fire måneder, så denne aften midt i efterårsferien hen ad spisetid meldte denne sjældne gæst sin ankomst. Faktisk en speciel oplevelse, som man ikke rigtig tænker så meget over i det regnfulde og våde Danmark. I stedet for de sure miner og dybe sukke,

tiden skal være med til at minde jøder om årene i ørkenen, men

den markerer samtidig afslutningen på årets høst, og nu venter man spændt på og beder om, at regnen igen skal komme for at give liv og frugtbarhed til det tørre land i det kommende år. Under Løvhytte-festen på Jesu tid havde man en speciel ceremoni, hvor en broget flok af festklædte mennesker, anført af en præst, gik ned til Siloadammen og hentede vand. Dette vand blev båret op til templet i skåle m.v. og hældt ud ved alterets fod.

Besøg ved Siloa dam

Vi tog turen for nogen tid siden ned til Siloadammen, hverken festklædte eller brogede, men dog anført af en præst – Olsen. Man har kun lige akkurat fået udgravet den dam, som Herodes den Store byggede. Det var ved lidt af et tilfælde, at den blev opdaget. I forbindelse

Når man er i Mellemøsten lærer man at værdsætte regn og vand i langt højere grad end når man lever i det regnfulde Danmark.

med kloakarbejde stødte man pludselig på nogle trin. Det viste sig netop at være dammen fra Jesu tid, hvor processionen gik ned og hentede vand under Sukkot. Vi gik turen gennem Hizkijas tunnel oppe fra Davidsbyen og ned i nærheden af Siloa-dammen. En spændende tur, hvor historiens åndedrag pustede en i nakken, og man blev henført til en tid med romerske soldater, præster i lange gevandter og omvandrende forkyndere.

Vidunderlige Jesus

Jesus var netop en af disse omvandrende messias-kikkelser. Men hvem var han egentlig ham Jesus? Var han en slags

hippie, som drønedede rundt på et religiøst syretrip, eller vidnede hans ord om en virkelighed, større end noget menneske overhovedet kunne forestille sig?

Jesus sagde noget om, at den, der tror på ham, "fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand". Mente han virkelig, at der fra mennesker skulle udspringe levende vand? Ligesom i profeten Eziekiels syn om tempelkilden, der strømmer ud fra templet og vander hele Jordandalen og gør Det Døde Hav fersk? Så må mennesker, der tror på Jesus jo være ... et tempel! Guds bolig på jorden. Det er utroligt, nærmest umuligt eller...!?

Sommerferie blandt Israelske og palæstinensiske børn

Brug en uge af din sommerferie på at være legetante/onkel på en af Musalahas børnelejre. Læs mere på www.israel.dk/iu

BLIV VOLONTØR I ISRAEL!!

- GØR EN FORSKEL I ARBEJDET BLANDT JØDER OG ARABERE
- FÅ INDBLIK I KRISTENDOMMENS JØDISKE RØDDE
- OPLEV MANGE KULTURER OG EN FANTASTISK NATUR
- BLIV EN DEL AF ET DANSK OG KRISTENT FÆLLESSKAB MIDT I DET FREMMEDE

YDERLIGERE INFORMATIONER

- Kontakt volontørkoordinator: Jeanette Wind for yderligere info: e-mail: kantor@israel.dk eller TIL: 7456 2233.
- Informationer om MIP findes på www.meetthepople.dk og www.israel.dk/iu

MEET THE PEOPLE

Missionskonference d. 16.-18. november

GO2007

Det er mere end 1½ år siden, de første tanker blev tænkt, og nu - endelig - kunne vi se frugten af det lange samarbejde mellem IU og otte andre missionsorganisationer.

Mere end 450 unge havde i weekenden 16.-18. november sat kursen mod Tilst ved Århus for at være sammen om at møde Guds kald til mission gennem taler, lovsang, samtaler, meditation, billedcollager og meget mere. Søndag under gudstjenesten udfyldte hver deltager et manifest, hvor de havde forpligtet sig til at gøre et eller andet - som en påmindelse om, at Guds kald er virkeligt, og der er mange måder at tjene ham på.

Der var også i weekendens løb rig mulighed for at besøge de mange stande, der var overalt i GO-området, og mange var forbi IUs stand for at høre om volontørmuligheder i Israel eller om evangelisation blandt jøder rundt om i verden. Tak til de af jer, der var forbi og hilse på! Det er altid dejligt at se jer rundt omkring.

Billeder:

1. Den kristne palæstinenser Shadia var på besøg i Danmark og med IU på standet
2. Jens Jensen fra Norge talte lørdag aften om Guds kærlighed til os
3. Lukas-band stod for sang og musik ledet af IUs tidligere kirkevolontør Martin Hornstrup
4. IU har fået ny udstilling, som vi havde med på GO

Forrygende Fall Fuel

Der var god forkyndelse, glimt fra alle IUs arbejdsgrene, sjov og dejlig Israel-inspireret lovsang på programmet, da Fall Fuel sidste weekend i oktober løb af stabelen.

Som sidste år blev Fall Fuel afholdt i de dejlige rammer på Børkop Højskole, og vi var 21, der havde taget turen forbi.

IU-Århus stod for det varierede og godt sammensatte program, og de formåede i løbet af de to dage at føre os rundt om rigtig mange ting. Arne Hougaard Pedersen fortalte fredag om "Mission Anno 2007", og Peter Madsen kom med input fra IUs historie på en udfordrende og inspirerende måde gennem lørdagens oplæg: "Forme fra sandkassen - learning from history". Der var foto-safari, glimt fra volontør-ophold og lokalforeninger, film, boldspil og meget mere. Hyggeligt og inspirerende. Det skal bare selv opleves! Så kom med (igen) næste år!

KORT NYT FRA IU

- * Hvad laver du? Har du lidt tid til overs til en fantastisk oplevelse? Vil du gerne til Israel? Kender du nogen, der vil? Så er **Meet The People** nok lige noget for dig!!! Læs mere på www.meetthepeople.dk eller ring og tal med volontørkoordinator Jeanette Wind (tlf. 74562233 e-mail: kontor@israel.dk).
- * Så er det afgang til Esbjerg!!! Den 28.-29. marts næste år, afholder IU generalforsamling og årsmøde (**Israelstævne**) - og vi skal vestpå denne gang. Sæt et stort kryds i kalenderen, og gå ikke glip af denne chance for at give din mening til kende samt møde den messianske jøde **Efraim Goldstein**, der kommer på besøg i Danmark i forbindelse med årsmødet. Program kommer i næste avis og på IUs hjemmeside.
- * Vidste du, at IU samler ind til restaurering af plejehjemmet **San Simon i Jerusalem** dette efterår? Du kan endnu nå, at give dit bidrag. Det trænger hårdt!!! Og i øjeblikket arbejder vores danske volontør Jens Erik på at gøre hjemmet til et rarere sted at være for de gamle. Og husk - din gave er fradragsberettiget!
- * Den 21. december har Miriam sidste dag på kontoret, og d. 2. januar starter Peter som **ny ungdomssekretær**. Tag godt imod ham, og send evt. en mail og byd ham velkommen.

Hey - og så for resten - Glædelig jul!!!

IU kontoret:
Ydre Missions Hus,
Nørregade 14
6070 Christiansfeld -
Tlf. 7456 2233
www.israel.dk/iu
Ungdomssekretær
Miriam Vibjerg
unge@israel.dk - Tlf. 4035 3669
Volontørkoordinator
Jeanette Wind
kontor@israel.dk
IU-formand:
Arne Hougaard Pedersen
arne@scturban.dk

Red.: side 7 og 8:
Miriam Vibjerg

Møder:
Ring til IU-kontoret

- Projekter:**
- ✧ Meet The People
 - ✧ Forsoningsprojektet Musalaha
 - ✧ Studenterarbejde i KFS/IFES
 - ✧ Evangelisation med Jews For Jesus
 - ✧ Jøder i Østen